

forringes, men når det er den dømte selv, der er årsagen til, at straffuldbyrdselsen ikke kan finde sted, har Fremskridtspartiet ingen betænkeligheder ved at suspendere forældelsesfristen.

Fremskridtspartiet forudsætter dog, at myndighederne gør alt, hvad der er muligt for hurtigst muligt at få den dømte »fundet frem«, hvad enten pågældende gemmer sig i Danmark eller i udlandet. Det skal ikke være en sovepude for myndighederne, at forældelsesfristen suspenderes, fordi dømte selv er skyld i det. Myndighederne skal aktivt sikre, at der f.eks. sker udlevering fra de lande, som Danmark har indgået aftale med, og hvor der er tale om såkaldt dobbelt strafbarhed, eller at det pågældende land sikrer, at den dømte kommer til at afsone straffen i det land, hvor den dømte har søgt tilflugt.

De gældende regler for forældelse af idømt frihedsstraf og andre retsfølger af frihedsberøvende karakter er i henhold til straffelovens § 97 5 år for hæfte og fængsel indtil 1 år, 10 år for fængsel i mere end 1 år, men ikke over 4 år, samt foranstaltninger efter §§ 68-69, 15 år for fængsel i mere end 4 år, men ikke over 8 år, samt for forvaring efter § 70 og 20 år for fængsel på tid over 8 år. Fængsel på livstid forældes ikke.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at anledningen til, at Fremskridtspartiet har valgt at fremsætte forslaget netop nu, er den aktuelle sag med rederidirektør Ole B. Hansen, som efter katastrofebranden på

»Scandinavian Star« i 1990 blev idømt den dagældende lovs strengeste straf på 6 måneders hæfte, men som stak af til Spanien, hvor han havde gemt sig, lige indtil forældelsesfristen udløb. Han formåede således at forhindre straffen i at blive fuldbyrdet blot ved at gemme sig i udlandet, endda et EU-land. Danske myndigheder forsøgte forgæves at få Ole B. Hansen udleveret til Danmark, men det nægtede Spanien under henvisning til princippet om dobbelt strafbarhed, idet en lignende handling i Spanien formentlig ikke ville blive straffet. I de sidste dage, inden forældelsesfristen udløb, kom de danske myndigheder i tanke om at bede de spanske myndigheder om at lade Ole B. Hansen afsone straffen i Spanien. Det nåede man dog aldrig, idet det spanske politi ikke nåede at anholde ham, inden forældelsesfristen udløb.

Sagen med Ole B. Hansen er der tilsyneladende ikke længere noget at gøre ved, og sagens beskrivelse her i forslaget er udelukkende medtaget for at illustrere en sag, hvor det er lykkedes for en dømt person at gemme sig i udlandet i så lang tid, at han reelt er sluppet for straf.

Det er dybt krænkende for retsbevidstheden, og derfor er det Fremskridtspartiets indstilling, at forældelsesfristen bør afbrydes, når domfældte bevidst forhindrer, at straffen kan fuldbyrdes, ved f.eks. at rejse til udlandet.

Skriftlig fremsættelse

Tom Behnke (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om afbrydelse af forældelse ved domfældtes unddragelse af straffuldbyrdselsen.

(Beslutningsforslag nr. B 67).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.